

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

DISPUTATIO DECIMASEXTA

31 Quod verò nec ex dispensatione divina, seu legge extraordinaria, Angeli superiores ad exteriora ministeria mittantur; quæ est secunda conclusionis pars, ex eodem S. Doctore h̄c art. 2. suadetur. Hochaber ordo divina providentia, quod inferiora p̄ superiora ordinatim administrantur, nisi obstat aliqua ratio in contrarium: Sed nulla est ratio cur ab hoc ordine recedatur in ministeriis Angelorum: Ergo nec ex divina dispensatione, seu legge extraordinaria, Angeli superiores seu assistentes, ad exteriora ministeria mittuntur. Major patet, Minor probatur. Ideo ordo naturæ prætermittitur, quia sic expedit ad gratiæ manifestationem, vel ad fidei confirmationem; ob eas enim duntaxat causas Deus agit aliquando contra ordinem in natura statutum: B

Sed h̄c rationes cessant in ministeriis Angelorum, quia illa pertinent ad ordinem gratia; & aliunde prætermisso ordinis statuti non valeat ad fidei confirmationem, cùm non possit hominibus viatoribus innotescere: Ergo nulla est ratio, cur ab ordine statuto in ministeriis Angelorum recedatur.

32 Confirmatur primò: Nihil est tam arduum in ministeriis divinis, quod inferiores Angeli exercere non valeant: Ergo non debent propterea mitti superiores.

Confirmatur secundò: Si ad aliquid debuissent mitti aliquis Angelus ex superioribus, maximè ad nunciadum mysterium Incarnationis, quod est sumnum & præstantissimum inter omnia divina mysteria: Sed ad hoc non sicut missus nisi unus ex Archangelis, scilicet Gabriel, ut docet D. Gregorius loco citato, dicens: *Qui summa nuntiant, Archangeli vocantur: hinc est quod ad Virginem Mariam Gabriel Archangetus mittitur:* Ergo Angeli superiores, etiam i.e. lege extraordinaria, ad exteriora ministeria non mittuntur.

§. III.

Solvuntur objectiones.

33 Contra hanc nostram assertionem varia militant argumenta. Nam primò Apostolus ad Hebræos 1. dicit quod *Omnis Angelus sunt administratorii spiritus, nisi propter eos qui hereditatem capiunt salutis:* Ergo extribus etiam primis ordinibus Angeli ad nos mittuntur. Unde Iaia 6. Seraphim volavit ad illum Prophetam, ut ejus labia mundaret. Et Genes. 3. Deus collocavit Cherubim cum flammeo gladio ante portam paradisi, ad custodiendam viam ligni vita.

34 Confirmatur primò: Luca 1. dicitur, *Missus est Angelus Gabriel à Deo:* Sed Gabriel est unus de superioribus Angelis; nam D. Bernardus homil. 1. super Missus est, ait: *Non arbitor bunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terram fungi legatione:* Ergo superiores Angeli à Deo mittuntur.

35 Confirmatur secundò ex illis verbis Daniel. 30. Michael unus de Principibus primis, venit in adiutorium meum. Ubi de Michaële utrumque assertur, nempe illum esse de superioribus Angelis, & ellemissum. Item Tobiae 12. Raphaël dicit: *Ego sum unus ex septem, qui astamus ante Dominum:* & tamen missus est in ministerium junioris Tobiae: Ergo Angeli primæ hierarchiæ, qui, ut supradiximus, solum sunt assistentes, mittuntur interdum ad exteriora ministeria.

A Confirmatur tertio: Angeli omnes velantur, vel ministrant, ut colligitur ex Daniels cap. 7. Sed Dominationes (qui sunt primi Angelorum secundæ hierarchiæ) non assistunt, cum non recipienti immediatè illuminationes à Deo, sed per Angelos primæ hierarchiæ illuminantur. Ergo ministrant.

Ad objectionem respondeo, quod omnes Angeli sunt administratorii spiritus, quia omnes ministrant, & mittuntur missione vifibili, aut invisibili, mediata vel immediata, ut antea declaratum est, & explicat D. Thomas h̄c art. 2. ad 1. Ad illud quod additur dicendum est, illum Angelum, qui labia Propheta ignito carbone purgavit, non fuisse ex ordinе Seraphinorum, sed unum ex inferioribus Angelis, qui datus est Seraphim, id est incendens, quia venerabat in cenduum labia Propheta, idque præstebat virtutem & autoritatem alicuius Seraphini, cuius efficientiam participabat, & cuius veluti vicarius & minister erat. Sic sacerdos Angeli in veteri lege, Dei nomen assument, quia eis personam sustinebant, ut patet ex illo Genes. si. 13. *dixit Angelus Dei ad me: Ego sum Deus Bethel, ex Dionysio cap. 11. cœlestis Hierarchie doceat S. Thomas h̄c art. 2. ad 2. Et D. Gregorius homil. 34. in Evang. ubi ait: *Hic spiritus qui mittitur, eorum vocabulum percipit, quorum officia gerunt: qui enim ut peccata locutionis incident, datur Angelus carbonem portat, Seraphim vocari, quod incendium dicitur.**

Ex quo patet responsio ad illud quod subiungitur de Cherubino, ante portam paradisi, retris collocato: ille enim (ut docet Cæteranus in cap. 3. Genesis) non fuit de secundo ordine primæ hierarchiæ (siquidem illud ministerium non videretur adeò excellens, ut intratu ejusdebet fieri dispensatio) sed magis aliquis eximia hierarchia; quæ Cherubim dicitur eis, et quod in ea custodia Cherubini subordinaretur, & prohiberet ingressum paradisi, in quo erat gnum scientiæ, quæ Cherubinis attribuitur.

Similia docet Perierius in Genesim lib. 6. cap. de Cherubim quæst. 6. ubi hac scribit: *Vera illa Dionysii sententia, omnes proprietates omnium ordinum angelorum in singulis etiam reperi, verum hoc discrimine: proprietates superiorum ordinum reperiuntur etiam in inferioribus, sed per diminutatiorum proprietatum participationem;* proprietatis autem inferiorum ordinum sunt item in superioribus, sed eminenter & excellenter. Cherubim igitur significat plenitudinem scientiæ, quæ per excellentiæ sua octavo ordine, per participationem autem communicatur inferioribus ordinibus. Itaque hoc loco nomen Cherubim non significat spiritus celestes octavi ordinis, sed inferiorum ordinum Angelos: *Supreme cum Hierarchie spiritus non mittuntur ad Deo ad exteriora ministeria. Angelii porro quibus custodiae Paradisi signata est, riue nominati sunt Cherubim, ex abundantia scientiæ, ut ex eo intelligeretur, vigilansissimum & sapientissimum Paradisi custodem esse à Deo pectum,* quem scilicet nemo aut dolus fallens, aut viribus rupiens, in Paradisum intrare posset.

Ad primam confirmationem respondetur confessio Majori, negando Minorem. Adprobationem ex D. Bernardi testimonio deluptam, dicendum est, Gabrielem non esse de minoribus, quia non est de infimo ordine Angelorum, qui minima nuntiant, sed de secundo ordine Archangelorum, qui annuntiant summa, ut cum D. Gregorio docet S. Thomas h̄c art. 2. Iam nec esse demis.

de minoribus secundi ordinis: nam ut censet D. Bernardus Epist. 77 ad Hugonem, Gabriël fuit Angelus custos Beate Virginis Mariae: decuit autem ut ad custodiam ejus, quæ ad summum gradum gratiæ & gloriæ fuit à Deo electa, deputaretur summus Archangelus.

Ad secundam confirmationem respondeo, Michaëlem dici unum de principibus primis, non quod sit Angelus supremi ordinis, aut hierarchie (ad secundum enim ordinem tertiae hierarchie spectat) sed quia Archangeli, quorum unus est Michaël, dicuntur principes Angelorum, ut docet D. Thomas h[ic] quaest. 113. art. 3. unde D. Hieronymus in locu[m] citatu[m] Daniell[us] 10. art: Principes autem primos, Archangeli intelligimus: vel quia est unus ac Angelis, qui velut principes universa terra præfecti sunt, qui olim constitutus fuit princeps Synagogæ, & modò presidet Ecclesia Christiana.

Addo quod quidam duos constituunt Michaeles; unum dicunt esse supremum omnium Seraphinorum, & primarium ducem cœlestis militiae in Ecclesia triumphantem; alterum Archangulum, & supremum ducem in Ecclesia militante. Cùm enim (inquit) perfectiones finitimes que sunt in quibusdam Angelis per proprietatem, reperiuntur in aliis per participationem; etiam nomina propria aliquorum Angelorum attribuuntur aliis, secundum quod partcipant eorum proprietatem. Unde propterea Angelos qui olim præterat Synagogæ Judæorum, modo creditur præfesse Ecclesia, dicitur Michael, qui participat proprietatem supremi Angelorum bonorum, quantum ad hoc quod sunt supremi Angelorum bonorum restitit auctus Angelis apostatis, persistendo in bono, & dicens: Quis ut Deus? ita etiam Angelus qui præfuit modo Ecclesia, restitit infidelibus, hæreticos, & aliis à fide Christiana deficientibus. Quoties ergo in exteriori aliquod ministerium Michaeli mitti perhibetur, si sermo sit de missione immedata, hoc non debet intelligi de primo Michaeli, sed de secundo, qui est talis solum per participationem: & de utroque sub hoc nomine Michaelis festum celebratur in Ecclesia.

Ad illud quod subjungitur de Raphaële, respondeo illum dici unum ex septem Angelis qui stant ante Dominum, non quod sit unus ex Angelis prima hierarchie, qui assentes dicuntur custodiæ enim Tobiae non fuit ministerium aucti excellens, ut ab uno Angelo insimæ hierarchie exhiberi non poterit) sed quia est unus ex multis Angelis qui stant ante Dominum, viuentes faciem ejus semper: teste enim Gregorio nouil. 3. septenario numero universitas figuratur: vellet quia est unus ex septem Angelis, qui veluti principes universa terra præfecti sunt, de quibus sapientia in Apocalypsi.

E Ad tertiam confirmationem, dicendum cum D. Thomah[ic] quaest. 112. art. 4. ad 1. Quod Dominationes computantur quidem inter Angelos ministres, non sicut exentes ministerium, sed sicut diligentes & mandantes quid per altos fieri debeat. Sicus architectores in edificiis nihil manu operantur, solum disponunt, & precipiunt quid alii debeat operari.

Pro completa hujus difficultatis resolutione, advertendum est, quod quando dicimus Angelos quatuor primorum ordinum, de lege ordinaria, aut extraordinaria, ad exteriora ministeria non mitti, hoc intelligimus de missione, quæ

Angeli mituntur ad salutem hominum, & de ministeriis quæ ad bonum electorum ordinantur: de illis enim solum procedit ratio D. Thomæ suprà adducta, ut consideranti patebit. Unde cum hoc stat, quod Angeli supremæ hierarchie missi fuerint ad ministrandum Christo tanquam proprio capiti & domino: cùm enim in Christo sit ordo unionis hypostaticæ, qui est superior ordini gratiæ, propter illum prætermitti potuit ordo qui servatur in ministeriis Angelorum, qui attendit secundum dona gratiarum; sicut propter ordinem gratiæ interdum prætermittitur ordo naturæ. Quapropter non videtur negandum, supremos Angelos in honorem Christi ad terram descendisse: primo quidem in die nativitatis ejus: nam Chrysostomus Psl. 8. in principio expeditus illud Luke 2. Facta est cum Angelo multitudo militis cœlestis canentium, & dicentium: gloria in excelsis Deo, allel[ui]t multitudinem illam ex omnibus Angelorum chorus fuisse conflatam. Supernorum (inquit) chororum in Cherubim & Seraphim hoc est munus, Deum aſidue laudare, & hymnis celebrare. Ex his chorus etiam in terra apparuerunt, cum vigilantibus pastoribus cantantes. De Angelis item qui post tentationem & jejuniū Christo ministrarunt, facile credi potest eos fuisse ex supernis, in honorem victoriae quam de Lucifero Christus reportarat. Verisimilium est etiam, quod Christo resurgentem, & in cœlum ascendenti, missi sunt spiritus supremæ hierarchie, ut illi exhiberent famulatum, ejusque triumphum honorarent: unde cùm Aetorum i. dicatur de Christo: Sic veniet quemadmodum vidisti eum euntem in cœlum, credibile & probabile est, quod in die judicii, non solum inferiores Angeli, sed etiam supremi de cœlo descendant, ad majestatem Christi ostendendam, & ad terrorum malorum, & honorem bonorum. Idque satis aperte colligitur ex illo Christi Matthæi 25. Cùm venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes Angeli eius cum eo: hæc enim verba Christi non possunt intelligi de omnibus Angelis universaliter, & secundum distributionem completam (alioquin nullus in Empyreto tunc Angelus remaneret) sed cum aliqua restrictione, & secundum distributionem incompletam, quatenus ex omnibus hierarchiis & ordinibus Angelorum, plures tunc de cœlo cum Christo descendant. Sicut dicitur omne animal fuisse in arca Noë: quia ex omni genere & specie animalium aliquod fuit.

Dices, Ex hac doctrina sequi, Angelum, qui mysterium Incarnationis Beatissimæ Virgini nuntiavit, fuisse ex supra hierarchia; cùm tale mysterium ad ordinem hypostaticum pertineat: Sed hoc repugnat doctrinæ D. Gregorii & S. Thomæ, ut suprà vidimus: Ergo &c.

Respondetur negando sequelam: Licet enim Gabriel solum sit Archangelus, ut doct. D. Gregorius suprà relatus, sufficientis tamen dignitatis secundum divinam sapientiam ad mysterium Incarnationis annuntiadum judicari potuit, esto mysterium illud sit altissimum, & ordinis hypostatici, superioris ad ordinem gratiæ sanctificantis; quia sola illius annuntiatio erat (ut ita dicam) extrinseca, & valde remota cooperatio ad illud: nam proponquiūs quodammodo illi cooperabatur sanctissimus sponsus Joseph, qui per excellentem gratiam & sanctitatem, dignus minister factus est tanti mysterii.